

Nr. 685/31.10.2017

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 31 octombrie 2017

Domnul Radu-Mihai Mihail:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Declarația mea se intitulează „Situția lucrătorilor detașați”.

Intervenția mea de astăzi dorește să punteze o decizie extrem de importantă în plan european și care-i afectează direct pe mulți dintre românii care lucrează în străinătate.

Este vorba de decizia de la începutul săptămânii trecute de la Bruxelles prin care miniștrii muncii din statele membre ale Uniunii Europene au ajuns la un acord asupra perioadei de muncă a lucrătorilor detașați, un acord care urmează să intre în vigoare în 2021, deci peste patru ani, și stabilește că perioada maximă în care o persoană poate fi detașată la muncă într-un alt stat european este de 12 luni, cu posibilitatea de prelungire cu alte șase. Această prelungire, la cererea motivată a firmei la care lucrează.

Acum, această perioadă este de doi ani. După această perioadă, un an, maximum un an și jumătate, dacă rămâne pe piața vestică, lucrătorul detașat își va plăti taxele în țara în care lucrează. Sectorul transporturilor nu este afectat de această schimbare a directivei muncitorilor detașați.

Discuțiile nu sunt recente. Au fost țări, printre care și Franța, care au cerut în mod explicit reducerea acestei perioade, argumentând că detașarea muncitorilor pe o perioadă de doi ani creează inechități între state. Potrivit Eurostat, în Europa muncesc aproape 2 milioane de lucrători detașați. Cei mai mulți vin din țările Europei de Est; și foarte, foarte mulți români.

De ce v-am adus în discuție acest subiect? Pentru că este un subiect pe care trebuie să păstrăm toată atenția. Negocierile de săptămâna trecută au fost destul de tensionate și urmează votul din Parlamentul European pe textul agreeat.

Spuneam mai devreme de faptul că, după expirarea perioadei de ședere de un an și jumătate, lucrătorii români vor trebui să-și plătească taxele în țara în care lucrează. Asta îmi oferă prilejul să aduc în discuție un alt subiect cu care mă confrunt din ce în ce mai des. Numeroși români stabiliți în străinătate, în diaspora, îmi aduc în atenție diverse situații în care sunt puși de autoritățile române, deși au domiciliul stabil în alte state de foarte mulți ani. Toți aceștia reclamă dubla fiscalizare din partea statului român, deși sunt plătitori de taxe și impozite, potrivit legilor naționale, în statul de rezidență, care nu mai este România.

Ce înseamnă aceasta? Că instituțiile noastre, de cele mai multe ori fiscul, nu au o bază de date corectă și în coordonare cu sistemul național de securitate socială, spre exemplu. Astfel că numeroși români plecați din România de ani buni se trezesc cu decizii de impunere de la fisc.

Stimate colege,

Stimați colegi senatori social-democrați,

Vă adresez rugămintea ca, în ședințele de partid pe care le aveți cu domnul ministru de finanțe Ionuț Mișa, să-i transmiteți că, în loc să stea să se gândească cum să mai împovăreze românii cu taxe și impozite noi, pentru a se putea plăti pomeni populiste puțin gândite, să-și găsească timp, printre altele, să rezolve și problema aceasta a interconectării sistemelor.

Și să-i mai spuneți, doamnelor și domnilor senatori, că România este, în mod paradoxal, țara cu cea mai mare creștere economică din Uniunea Europeană, dar care taie de la investiții, motorul dezvoltării oricărui stat, ca să mărească povara creșterilor de salarii și pensii nesustenabile. Asta, în timp ce în mediul privat pare să se întâmple o catastrofă.

Mediul privat pare să sucombe din cauza măsurilor fiscale luate sau anunțate și nu poate crea locurile de muncă atât de necesare în țară pentru a stopa creșterea numărului de detașați români, care vor finanța și mai consistente sisteme de asigurări sociale din alte state, și nu din România.

Mulțumesc.